

УКРАЇНСЬКИЙ САМОСТІЙНИК

Часопис Союзу Українських Провінціальних Організацій (СУПО) в ЧСР

ЛІВЕРЕЦЬ, 15 жовтня 1935

8-9

Виходить 1. кожного місяця. — Передплата річно 12 — №. — Окреме число 1 — №. Адреса Редакції та Адміністрації: „Український Самостійник“ Růzodol I, čp. 222, v Liberci. Разумок поштової швидниці в Praze ч. 08.210. „Український Самостійник“

РАДУЙСЯ, ВО ВЕЛИКІЙ ДЕНЬ НАСТАВ...

„Ми волні“ повеслися в над Дністра і громом покотилося на вільні землі Наддніпрянські степи... Проснувся від свого вікового сну Український Велетень, пірший кайдани, потрі відвались в живе Його тіло, розвалилися кордени, що йх насильно вимічали ворожі руки і волиня став волею Своєю, на всіх українських землях:

... Трусув Кавказ, вперевівся Бескідом
І глинув як халепі домонголь

У своїй даті, по своєму полі. (Франко).

Пам'ятник повернення Борцям в Ліберці.

І на сторожі Свої поставив меч. Зброя нізьких у свої руки ванни, щобі відверту ворожих орд канали, що в заходу і півночі неволю Йому тесли, свіжі кайдани кували. У бій пішов жорстокий, нерівний, за права Свої за Свободу.

І хоч кровлю вадити впав серед шляху і в знесилених руках випустив аламаній меч, хоч вороний чобіт брутально оперся в Його труда — Він все не раб, бо півночі рабства ажин кровлю...

І хоч на руках Його давонять знову гілоки кайдани — та не заглушать вони бреньюку зброй минулых, визвольних бой і пригадувати Йому будуть, що Він Волі Син.

...жине в грудей, могутній поклик бути
І спалахне огнем ненависті і жахи...

(Карманський).

Шукаємо авторитетів.

Порушуємо тут старе і боловче в нас питання. В цілій дотеперішній історії України не знаємо занадто багацько постатів, що для їх сучасників були загально визнаними авторитетами. В сучасній добі паленіть нерва українські патріоти від сорому, коли їх чужинці запитують про авторитети, провідні постаті українського народу. Сьогодні нема в нас навіть таких помітніших діячів, якими були, напр., Михайло Грушевський (в передвоєнній добі), Симон Петлюра (на початку української революції після світової війни) або Степан Смаль-Стоцький (на Буковині перед світовою війною). При великих сучасніх скруті для українського народу потреба в аналітизаторах, підивових і незвичитих провідниках нашого народу особливо пекуча. Зрозуміло це нарешті жабуть в-сейурійські громадинство. Особливо гостро відчувають брак авторитетів недавні активні борці за відновлення України. Власні вони — колишні службові возки — мучаться чи не найбільше, коли спостерігають поширене в нас політично-громадське безладі і аросточчу національно-громадську байдужість від інкої нерідко не встановленої оборонитися, напіть колишні активні борці за волю України. Як і коли замість безладі в українських рядах запанувше все лад? Як і коли зосередиться хотіння всіх нас у спільніх чинах? Коли вже нарешті зуміють українці зосередити не тільки числа і праця на реєстрації численних і адебільного малодільних організацій, але мати чутку на дії винайдти свою спільну та одностайну національно-громадську свідомість?

Справді, чи зможуть іннови здобути собі авторитет серед широких українських мас ті діячі, які під час непаслиного будування Української Держави в 1917-1920 р. р. вивели були свою цілковиту нездатність, хватість і відволіть? Раї утраченого авторитету неможливо інакше придбати ні партійними нарадами, ані міжпартийними конгресами. Коли б ті колишні партійні діячі були менше зачітавалися творами Карла Маркса, а більше цікавилися і чіклися розуміття твори Тараса Шевченка; наколи б у них тоді була переважала національно-державна ідея, а не партійна, — то нарешті не стокнав би український народ під тимчасом чоботом гнобителів, а була б своя власна держава, в чий звійшлися б чикола місця для компанії партійної відіїви...

Сірі стрілецькі маси, що серед найжахливіших обстановок хоробро та безкорисно воювали і терпіли від віднін, різні або недут, — маси, що хоч і не мають нині своїх стрілецьких одностроїв, проте готові знову покласти своє життя в боротьбі за вільну Україну, — не допустять зовсім ніколи, щоби жілбудь спорожніли політичні гуртожити панували їм свою волю та провадили до нової зневіри і нового сорому. Воля активного стрілецтва мусить бути плавкова. Авторитетами для них можуть стати не балакуни і не амбітні, але люди праці, що й серед найгірших обстановок не пітігають від загалу і не припиняють боротьби за Україну.

С. ШЕЛУХИН.

ДО НАЗВИ УКРАЇНОЮ.

(Продовження.)

Твердження, що „україна“ те саме, що пограниччя, окраїна, будеться на трьох фальшивуваннях. Перше — це замінчення, а при цитуваннях літопису — вітальнення із зім'єю дів форми назви, я не одна: „У-край“ і „В-край“ — в У і в В в початку. Це те саме слово, а пергурування певаголовленого У в В в особливості української мови виникну в її музичності. Форма в В в початку — „Верайна“ іншить всі твердження про окраїну й пояснює уже тим, що усташовлюючи українські походження слова і неможливість виведені з польської або московської мов, в необхідності винесені тільки з української мови. Друге фальшивування — це винід дихою філологією значення українського слова „україна“ в московській мові од „у краї“. В московській мові слово „україна“ не існує і вже тому не можна адресуватися до московівців. І винаді од „у краї“ нікак не дроби „україна“ в „и“ в початку. Форма в И — „україна“ — іншить слово всю комбінацію і понадто вигадку про окраїну.

Третє фальшивування — це недоступний в науці спосіб інтерпретації з замовчуванням, що в напису з 1197 р. в „О нем же Україна много постаوا“ не вгадуються про Русь і чому саме, тоді як, особливо в порівнянні з текстом 1185 р. про того ж князя, необхідно буде б вгадати про Русь, а друге — в ігноруванні в тексті вирву „О нем же“ і його відношення до тексту. Цеходить на те, що б віднести донохи, що ребій пись не ребій, а чорний, і в доказ показував би вибрану я рябого пса чорну волосину, а про його білу шерсть воячав би. Оттак само при тлумаченні вінису з 1215 р. у вирву „і всю Україну“ не розімкують вирву „і всю“, а холи б рошилися, то побачили б ніснітівською твердження, наче тут „Україна“ означає „пограниччя“. Нікак не винде „і все пограниччя“, бо на пін-

ден зосталося що майже вдвое більше пограниччя. Цим вираз „ісю“ робиться просто нісенітицею, чого літописець не робив. Що скажуть б, коли б що український вираз „чертений хліб“ став пояснити словом „чертений“ а чеською мовою, в якій воно означає напівки українському — спікій, тільки що свечений хліб? Рожа по нашому це найкраща кітка. У нас красуня прирівнюють до рожі, а у московівців рожеві заляється... От така справа і з тлумаченням українського слова „україна“, „верайна“ з допомогою московської мови і й слова „україна“ од й виразу „у краї“. Але, не винакнути на таку фальшиву і нісенітичу, не тільки наші пропонували, а і багато українців, друкують і ширять по резиденту російської поліції й принесу Богоугоду, що „Україна“ в те саме, що пограниччя, окраїна. А що до ворогів, то ти використовуєш таке тлумачення для пропаганди аргументу проти українських змагань, нащо сама назва сказує, що Україна не окрема земля і не самостійна територія, а тільки частина, окраїна Польщі чи Росії, і що наїзд є тільки галузь частини московської або польської народності. Так запаморочили й ті, що читали лист Верещинського 1594 року про Україну. Навіть і ті, що читали діарію Окольського, поданий в Кракові до друку 1639 року. В ній читаємо про князів-повстанців: „Так вони вже Україну діливши: одному Переяслав, другому — Київ, третьому — Волинь“.

Пісні українського народу про Орла і Сокола, в якій Сокіл класе Орлові: „Дарую тебе, орле, всі облати мої, всі мої вкраїни, а сам я подишу на чужу вкраїну, в чужу вкраїною“ — тут ясно, як десь, що слово „вкраїна“ означає область, сторону і що назва, ім'я Україна, Вкраїни походить від цього слова, — Я не можу подати більших подробниць

— зацікавлений може прочитати їх в якій книжці, яка друкується, а обговорюється тільки де чим.

Коли відміно пень слова „краї“ і приставкою ненаголошено У або В, то вийде одне слово в подвійній формі, але одного змісту і значення, а як до того ж після приставки О, то вийде цілком інше слово і по формі і по змісту, і по значенню. Ось кілька українських слів зазвичайності:

В-точти й уточти — те саме, а оточити цілком інше значення; в-бити й убити — те саме, а оббити цілком інше значення; в-мати й умати — те саме а о-мати цілком інше значення.

Таких прикладів можна подати безліч. Наприклад „В-крайна“ старіша за „У-крайна“. Слово „вкраїна“ відноситься виключно до території, має пень „краї“, походить від виранти, україти. Виранти чого? — дошки, хліб, землі, а окраїти чо? — дошку, хліб, землю. Окрайти лісу, шини, ливади, дошки, але не можна сказати „україна“ чи „вкраїна“ лісу, шини, ливади, дошки, бо це слово відноситься до цілої території, до землі, української вкраїною з просторів мечем у своє посідання. Ніколи Україна чи Вкраїна не сказали окраїни, пограниччя: „Великий СВІТ Україна“ чи „СВІТЕ тихий, краю милій, моя Україна, за що тебе сплюндувано, за що марно гинеш“ — Україна це цілій світ та що й ВЕЛИКИЙ, а не якось там окраїни чи пограниччя. В 1594 році юїнський польський біскуп Верещинський в листі до шляхти звів Україну „золотою“, „паньством“ і пожискою, що Україна більша, ніж Велика і Мала Польща разом. Вставши, замість „Україна“, в наведене в літописі, в пісні й думі слово „окраїна“ і матимемо нісенітичу, дурницю, бо вважати, що „Вкраїна“ і „вкраїна“ те саме, є дурніцею.

В чому наша сила.

І за літописного панування на українській землі тають не занадто українські державностінні піти. Відтінені від пропаганди Литовсько-української Держави були українці. Моя українська була поширенна в установах і про княжому дворі.

Не ослабла ця українська державностінні польські панування, Змінилися лише форми. Найбільші за панівністю сили українські посередували були під впливом пра-порома Запорізької Січі, Славетного Сагіївського скерумка та стихійно-інноваційного руху у первісно-самостійницькій рівнині.

Пізніше пізняк Богдан Хмельницький почав український народ проти його національних і соціальних губителей. Він примикив був панівна імперіалістів, винизивши непереможність всіх українського народу і української самостійності. Відновлення Хмельницьким Української Держави почалася буде серед таких умов і перешоду, що перебороти не зуміє більше ніж один народ.

Ще таєчний істота дозволіть тримата українських державників після нещасливого Переяслава, коли польська верхівня привнесла Україні нову руїну. Во всячій незалежності й державні волі шахи буде українські патроти по надбільшій землі і не царство вини мисливців до створення Української Держави. Дорогенно виняті звісів у непереможність виділених українсько-турецьких сіл.

А славетний Іван Мазепа засяяліттю готовав себе в цілій народ до рішучого повстання проти московської незалежності. Він аріса особиства нікогді і величного добробуту, що від Потіків, — підтриманий другомъю допомогою хороброго короля Карла Шведського,

— крідає насідичти українську відданість ідеї цілковитої незалежності Української Держави.

Відмажні та адбіні спадкоємці Мазепи — Орли, наїзд на вигнані не складали рук і півтоліття робили все можливе для відновлення Української Держави.

А коли розпуша царівна Катерина Масловська сподівалася, що знищеннем Січі та панівним останнього гетьмана Розумовського піднесе смертельний удар животворчій українській державі, то виступи століття довели маркість в надії. Росія спровоглила буда пінензеля української національної та суспільної, але не змогла зони відбуті душі українського народу, не змогла винести його із-під власного державного життя.

Бесмертний Тарас Шевченко дав жайрави письмі українським почтівникам і прағненням після запідозріального жостинського панування в Україні. За словами „Завіту“ пішах буде наїздомъї українці, коли минула скіпетр війна, а революції припнували російську з альтер-угорською відмінною панівленнями народів. Славетні абрівці чини Української Армії на ділі довкілля буде незвичайно чисто-українського народу. Відродження української державності і соборицька земля Сходу і Західу України на початку 1919 року покажали юм' гарнідам сучасного світу, по величії такої сили, які б змогла надіти пообіети українським народам незалежністю земель у військовій державі.

Нова руїна України трапляється так довго, доки ідея соборної самостійності українського народу півзахисниками серця лише в участівів недавній збройній боротьбі та в найкращі

Нарада Українських Організацій в Мл. Болеславі.

Реалізуючи постанову Заду Ради СУПО в дні 27. січня ц. р., а це, утворення „Ради Представників Українських Організацій в ЧСР“, скликали управа СУПО при співчутстві Чесько-Українського Т-ва в Мл. Болеславі нараду на день 14. і 15. вересня ц. р. На нараду прибули ті організації, котрі на пакетик управи СУПО в „У. С.“ дали свою згоду до співпраці. У нараді, котра зайнялася рівно ж справою Української гімназії в Ржевицях взяла участь: Чесько-Українське Т-во Мл. Болеслава (ціла управа), Укр. Т-во „Едісті“ (др. Дольницький, др. Меринда), Т-во Укр. Інжен. (інж. Галька), Укр. Комітет в ЧСР (інж. Яремин), Управа УВРС (проф. Паливода, др. Фрицини), Укр. Союз (проф. Любичевський), Укр. Пласт СУПЕ (др. Курильк), Укр. Січовий Союз (др. Гайдовський-Потіпович), всі союзні організації, СУПО і багато гостей як українців так і чехів. З чехів були між іншими: заступник республ. посад. клубу посад Редзіцль, інж. Вейр, власитель дібр Сосна а дружиною, секретар міста Клайн, директор Патцак а дружиною, професор Емановський і Бридач, редактори Кудрів і Брохек, командант жандармерії Кубеш а дружиною і інші. З українців крім делегатів можна було запримітити др. Масника, котрий свою муравлінню працюю в рамках Чесько-Українського Т-ва аробин дуже багато добра для автогалу, даваче проф. Хлора, др. Біліка а дружиною, др. Сірка а дружиною, др. Грицаєв, др. Годонка, о. Гопка, інж. Ставарінну, інж. Рибака та інших. Насіло багато привітань і оправдань як від окрес, гетьмана та чеських політичних, культурних і громадських організацій.

З цього Заду вислава привітальні телеграми П. Президентові Республіки Т. Г. Масарикові, президентові міністрів Я. Малинітропі і міністрів соціальної опіки і освіти. Нечасові, котрого можна сміло наз

виданого висновіння. Століття боротьби за незалежність України залишило по собі величезні сліди. Велика частина національної української забудови є їх позначенням, спадщиною українському національному та українській історичній андаманії. «Русин», «малорос», «вільний волинян» та інші різноманітні назви українців не є легендами — це декілька розрізів існування Української Держави — повернутися до якої відноситься національно-державна садомості. Чимало сподіжних українців, що брали чинну участь у відродженні Української Держави 1917—1920 років (УНР / ЗУНР), не спромоглися впопін звільнитися від отрутно-антидемократичних панівських будь чужих класів / чужих докторів.

На цюку таі вороті сильні залуїти собі
шремогу над начин ляшків і байдужих,
хоч і лицарсько-поброїж, українськів ар-
міні та якщо відчутів своє занепування.
Вороги в дні не залишили сина історичного
поля земщини всі ті чинами, які могли
повести за собою український народ до нового
останнього бою. Знищів мільйони українців,
рубітись українська родина, розбивається
українська школа, замикається школа, затро-
рюються душі молодіжного покоління... А все
це по від поневірення підлогою від своїх
членів українського співсостанства!

Такій несамітній ворогів наїмі на просторах українського Сходу і Захуду не був досі протиставлений венеціанською та цивільною чин усіх українців без відмін від пільничо-партизанського переважання. Перемогів ворогів аблазицька безкорисливість і кінечність української політичної проповіді. Девін з них заступили на нульні посади культурного центру. Девін залишивши своє вірменське ліцею тим гідним і засобом боротьби, що був доцільним в добі 1917–1920 років, башні не срізалися-околоти своїм думанням цілості української ЦЕЦ та скерували гіні жадібних чину сідомих синів народу в наскрізь вимушеніжених вінців неземельними гуртожитами, «тісницями батьківщиною».

знати коженорем укріпінської справи в ЧСР.

Перший день нарад (голова інж. Галька, секретарі др. Фрицши і секретарі

Загуряк речів, висіл, якби досі Ревіль

Кліїн), які проходилися в чеській мові, були присвячені на поширення й поглиблення тих чехословако-українських взаємин, що так успішно почали розвиватися старшинам Чесько-Українського Т-ва в Мл. Бодяславі, Інж. Гальга представив сучасне політичне положення Українського Народу і др. Дольницький зачитав реферат про історичний розвиток українського руху.

3. ПРИЧАСТИЯ | ЗАДАНИЕ ВЫСТАВЛЕНЫ ГОСТЮ

чехи а головно посол Рехціль, власт. дібр Сосна, ред. Кудри, потрому "Н" на трудах цілком не противилося перевертатися українською справою, інак. Вейр — голова ЧУТ, у котрого — як оповідають

— лежить все на столі стара карта України з цією вів сашкомлюю всіх гостей, секретар Клейн, котрый цілу суботу залияв український герб на привізені салі і т. д. Всі вони висловили позитивне зрозуміння виннових змагань Українського Народу на всіх його землях. По привізах і захвах у української сторони покійно наради першого дня о год. 1, в ночі відспіванням українського і чеського гімну.

Треба з радістю залишити, що ма-
бути перший раз почудя слова з уст б.
Гонка в його промові „Ми українці...“
бо до тепер чули ми лише „Ви укра-
їнці...“

Другого дня до полуночі відправився о. Гонко в битківській випошкінній церкві співати Службу Божу.

Далішні наради почалися в 14 год. (голова інж. Яремин, секретар др. Фрицін), які будуть проваджені в українській мові, де буде обговорювано практичний бік самого питання консолідації. Вибрано окрему комісію, котра має бігом одного місяця працювати плян, що має довести до консолідації. До складу твоїх комісій входять: др. Масик, проф. Палищук, інж. Яремин, інж. Оснаг, др. Фрицін, І. Перець, Г. Досич, і М. Калкут. Комісія має право констатувати

Висліди народу були зневисненням різну революційний, що стверджують потребу консолідації всіх українських сил для легчого і більш організованого реалізації наших національних стягнів.

Про це подала інформації жінка зі складу української і чеської преси, але в деяких випадках дуже побожно і односторонньо, цебто так, як спрости той чи іншої партії звістки.

Від передплачуйте НАУКОВО-ЛІТЕРАТУРНИЙ МІСЯЧНИК „НАША КУЛЬТУРА“

Головний Редактор і Видавець Проф.
Д-р Іван ОГНІЦЬКО. Щомісяці виходить

ПЕРДІЛНАТА в краю, а також у Чехо-
слоніччині, Австрії та Мадридінні: річка
10 ал., ширіною 5 ал., чертигроно 250 ал.
місцем 1 ал. за границею: В Ерніні
12 ал., вода Ерніні 3 дол. річка Герман-
нійській в краю 1 ал., за границею 30 дол.

Конто чекове П. К. О. ч. 5988.
Адреси Редицел в Адміністративі
здешення, 4, вул. Водогаєвська 26 та 30.

Культура наша стародавня й глибока

— віднайдено шанування та
СИЛА НАЦІЇ — ВСІЛІ ПІД КУЛЬТУРИ

Від Редакції

Непадруковані рукописі не опера-
ються і з приходу них Редакція не лі-
стується. Редакція листеріє собі право
скорочення та ширяплення всіх руко-
писів. Редакційне піднесення до кожного
місця. За оголошення Редакція не
відповідає. При всіх запитаннях до-
лучити листівку або 1 корону пош-
тову марку на відповідь.

З життя членів СУПО.

Пам'ятник виставлений Українським Допомоговим Т-во в Ліберці.

Одним з найгарніших пам'ятників — після осулу чужинців — на цілу окраїну, є пам'ятник помером товаришам по зброй, котрій стоїть на післявоєнному кладовищі в Рурехтиціх кодо Ліберці. Ліберці, це перший сідок каледів (тікачі в польському колонію), макарова (італійські шапнені) і гравсіїв. Тому якщо, що за частина української еміграції приходила в більшості безпосередньо з поля битви, тому і число тут померлих набудь найбільше — похоронено кілька 30 бувахах торбах поків на чолі з пор. до суд. Левицьким.

Пам'ятник проектували український художник В. Касін, моделювали арх. різбар Віце а створила фірма Гора в Ліберці.

Відкрити пам'ятника відбулося 5. червня 1927 р. при співучасти всіх партійних угруповань, союзів, земстви та студентства. Пам'ятник передбачала зійснення комісії під керівництвом охорони. Він передставляв убитого ворогом кулем стрільця з кісом в руці, а над ним висячим матері в дітлах. Виграти на будинку на 72% вперло УДТ а власно його члені (толт 30), а останні загадкою розподілу картинника і тем доводжі бігом двох місяців виграти на будинку в цілості повернути.

Український пам'ятник в Ліберці є співним на цілу областю. Під яким можна стирнути кожного неділі багато подорожників як з ЧСР так із за кордоном, а старові матері моляться на колінах на душі своїх рідних упакувані в скіточні півні.

Укр. Домов. Т-во в Ліберці відбуло дні 8. 9. 11. р. свої чергові членські збори на яких приємо до відома уступлення п. М. Завісіального — по місцевім урядованим — з головуванням та подягоженою багато багатьох справ. Духова музика УДТ відбуває свої проби інвалідною інвалідною суботи під проводом одного члена а тутеш. післякою оркестри. Т-во робить всі заходи для належного виконування Свята І. Листопада.

Пожертви переслані через „У. С.“
(в коронах чеських).

На пресовий фонд У. С.: А. Савчук 20-; др. М. Пироженко 13-; В. Дикун 10-; І. Перець 10-; інж. В. Криницький 8-; П. Костецький 7-; інж. І. Сокіра, інж. П. Педяленко, інж. Й. Черніловський, др. І. Попель, інж. Р. Данилович, др. Фаріон, др. М. Слюсар, інсп. З. Бало, інж. Г. Василевський, Колодій по 5-; В. Золотаренко 4-; др. Гриць, др. інж. Кошиба, Онисико Чорний по 3-; Меріс 250; др. Ф. Гула, др. І. Пашацький, М. Секретар, С. Бандурський, С. Балицький, В. Канський, Ільчинський, Макар, Дребет, Марущак, Палійчук, Дмитричак, Скорочід, Сидорович по 2-; Драган, Фещак і Томак по 1-. Террафільм 10-.

Для інваліда чет. М. Білокура: др. інж. А. Коцюба 10-; др. Фаріон 5-.

На будинку пам'ятника в ІІозефові: др. М. Слюсар 50-; Збріза УВРС в Терезінн-Літоміріші 36-; (Онисико, Чорний, Меріс, по 5-; Марущак, Дребет по 3-; Поздайко, Фещак, Скорочід, Драган, Колодій, Ільчинський, Вовчина по 2-; а Борш 1-). Дякуємо! Хто далі?

OBSAH: Hledáme vůdčí osobnosti. — Do názvu Ukrajina. — Pramení naši síly. — Konference ukrajinských organizací u Ml.

Boleslav. — Ze života členů svazu. — Drobné zprávy.

„Ukrainský Samostijnyk“ vychází 1. každého měsíce. — Majitel a vydavatel ředitel ukrajinských venkovských organizací v Libereci. — Odpočívadla, redaktorka Alena Langrová, Ruprechtice č. 471 v Liberci. — Ředitel redakčního kruhu. — Adresa redakce a administrace: „Ukrainský Samostijnyk“, Ruzodol 1, čp. 232 v Liberci. — Novinu sazba povolená red. pošt. a telegr. č. 46177 VII-935, podávaci pošt. úřad Liberec 3. Tiskárna František Loos, Praha-Vinohrady, Americká 41.

Тарас Шевченко:

... Мовчать гори, грав море,
Могили сумують,
А над дітьми ковицькими
Поганці панують!

Пам'ятник Українським Героям
у Польщі.

інж. народився в 1886 р. в Жиранці, поет Львів, а номер 18. I. 1925 та для т. Михаїла Брошка, будівля, стіни, десант, гаряч. плацу „Хорів“, інж. народився в 1890 р. в Золотівичах, поет Перемиль, а номер 7. VII. 1925.

Подібно тут післям цього спільному пам'ятнику, після к з післякою, а зробила його фірма Міллєр в Граді Кральові.

УВАГА! В районі СУПО швидко відбувається північний (?) Козак, котрій своєю поведінкою може пошкодити українській еміграції загальню, а крім того кожному а осіб. Згаданий північний відзначав себе після в Ліберці, Літоміріші і є можливо, що посунеться даліше. Що це за чоловік постараємося точно прослідити.

Свій досвіг!

КУПУЙТЕ все потрібне для одягнення
Всіх Вашіх жінок і дітей у фірмі

JOS. BUKOJEMSKÁ, MOST,

що зберігає 5% наявної суми на
відтранзакцію „УКРАЇНСЬКОГО
САМОСТІЙНИКА“. Цим підтримуєте
торговлю членів СУПО
і КИРИЛА БУКОЈЕМСЬКОГО.
Ціни для членів СУПО знижені.
Поштові замовлення на підрядників.

ПОЗІР АВТОМОБІЛІСТИ!

АНДРІЙ САВЧУК

LIBERECE, Ondřejovská, 14.

Заступник фірми „NAFTASPOL“
допоручив онову автівки „CAR-
01L“ Замовлення здійснює. Тим,
що викликається на це освоєння
15% знижки на оф. ціні. Франко
— кілька стацій. При більшому
заступництві здійсніте окрему оферту.